

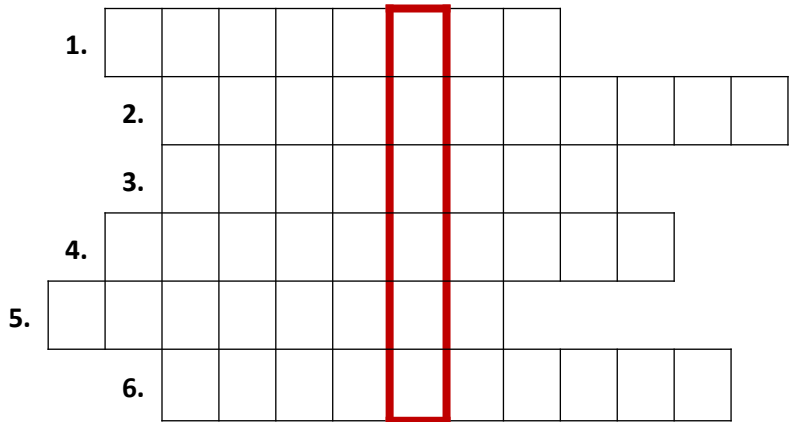
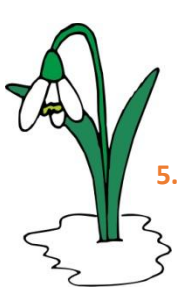
Příhody ze zahrady lišky Bystroušky I.

Příběh

Byl krásný den. Sluníčko svými paprsky hladilo rostlinky a pomalu je vytahovalo ze země. V zahradě se objevovaly první květy. Jeden z paprsků se zatoulal i pod vysokou tují a pošimral pod nosem maličkatého človíčka. „Hepší,“ ozvalo se najednou z hromádky suchých větviček. Človíček otevřel své oči, posadil se, a nevěřičně koukal kolem sebe. „Jů, kde to jsem?“ divil se. Najednou zafoukal větřík a človíčkovi rovnou do nosu zavála nádherná vůně. „Toto voní, co to asi je?“ A človíček se vydal za vůní. Hledal a hledal, a koho nenašel?

Odpověď najdeš
v křížovce.

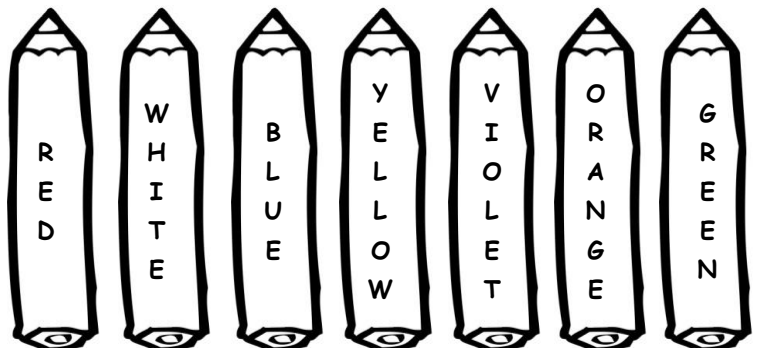
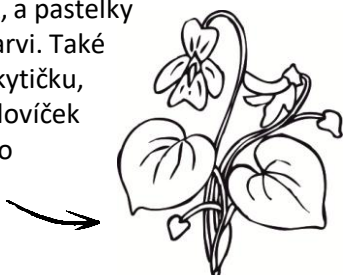

Příběh

Vůně květu nepřilákala jen človíčka, ale i malou včelku. Pilně sbírala pyl a nosila ho do úlu. Človíček ji nadšeně pozoroval. Když vzlétla, rozběhl se za ní. Včelka navštívila spoustu dalších kytiček. A těch barev.

Příběh

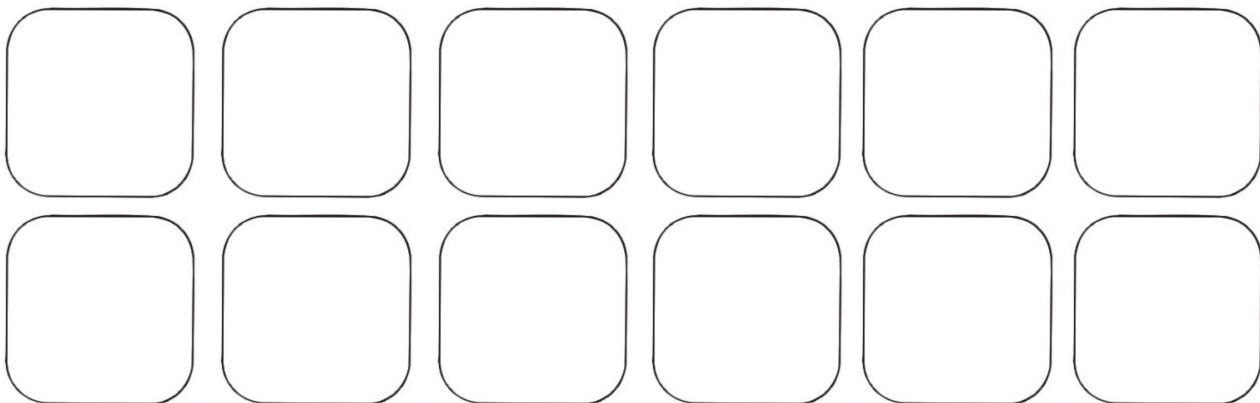
Poznáš, které barvičky včelka navštívila? Přelož názvy pastelek, a pastelky pak vybarví. Také vybarví kytičku, kterou človíček viděl jako první.

Človíček byl barvami nadšený. Jeho domov byl celý hnědý, protože spal v jehličí pod tují. A tady v zahradě bylo tolik barev. Chtěl by si jimi vyzdobit svůj domeček. Ale jak to udělat? V zahradě ráno pozoroval děti, jak si malují na bílé papíry. Pomoci štětce a barev malovaly krásné obrazy, které si pak odnesly. „Mít tak štětec a barvy. A papír,“ povzdechl si človíček. Smutně hleděl do zahrady. Najednou si všiml, že na druhé straně zahrady pod kamenem je něco bílého. „Co to může být? Že by?“ Na nic nečekal a utíkal ke kameni. A opravdu, pod kamenem byl kousek papíru, který tu děti zapomněly. Človíček měl velkou radost a hned se pustil do malování. Místo štětce s barvami použil barevné květy, listy, hlínu a další věci, které kolem našel.

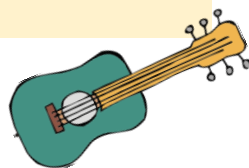
Vyprav se také ven na lov barev. Venku si utrhni květ či list, a jím vybarvi jedno okénko níže. Do každého okénka najdi jinou barvu. Podaří se ti vyplnit všechny okénka?

Sluníčko vesele svítilo a človíčkovi šla práce pěkně od ruky. V každém koutku zahrady našel novou barvičku, kterou hned použil. Práce ho bavila, a tak si u ní začal pobrukovat melodii, kterou jednou v zahradě zaslechl. Za chvíli k té melodii vymyslel svou vlastní písničku.

Příběh

Jestli chceš, zaspívej si také človíčkovu písničku. Melodie je stejná, jako u písničky „Prší, prší“. Pokud hraješ na nějaký hudební nástroj, můžeš si písničku i zahrát.

C

V za – hra – dě se všech – no smě – je slu – níč – ko tu hez – ky hře – je,

5 F C G⁷ C

Ko – lik je tu bar – vi – ček? Stej – ně ja – ko ky – ti – ček.

2. Modrá, bílá, fialová.
A támhle je barva nová.
Zelená a červená,
ta je má oblíbená.
3. Ještě že ty barvy máme.
Díky nim se usmíváme.
Vezmu já si barvu hned,
nabarvím s ní celý svět.

S písničkou šla práce človíčkovi ještě rychleji. Ani se nenadál, a už měl pomalovaný celý papír. Teď seděl na okraji záhonku a obrázek si prohlížel.

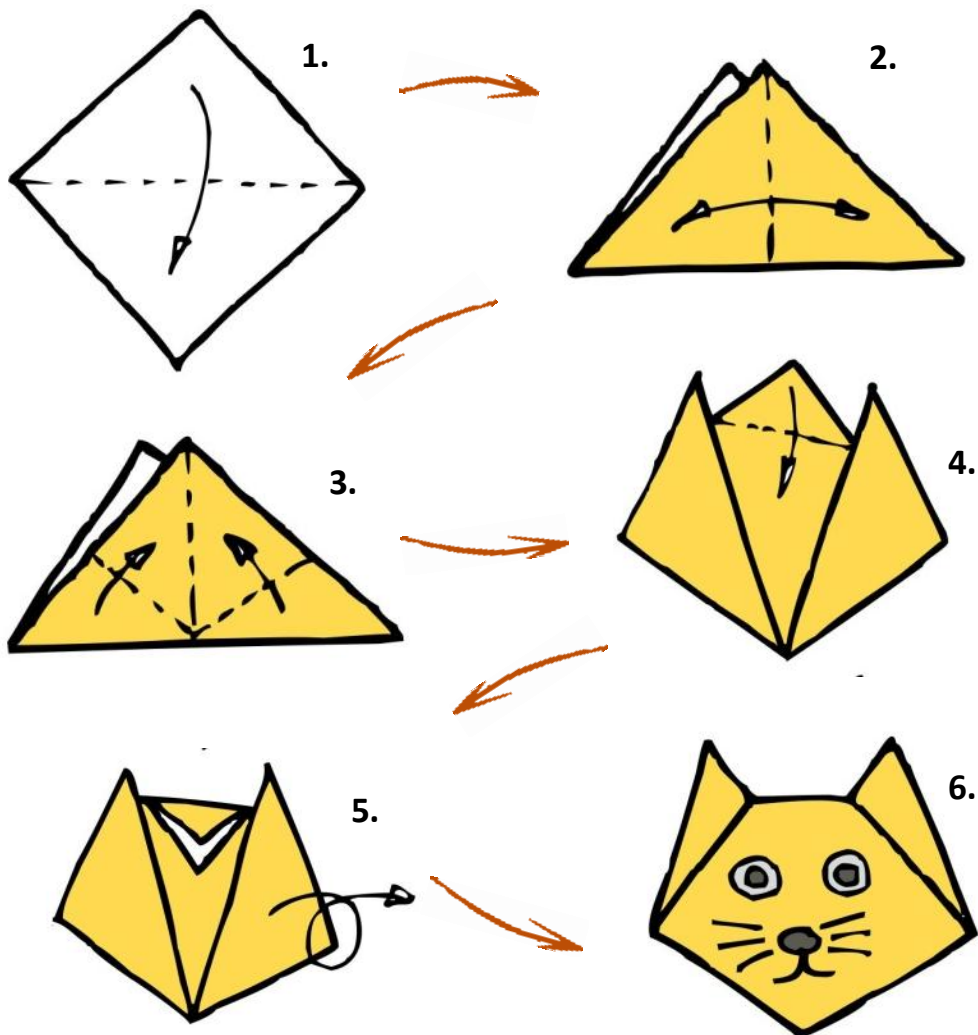
Příběh

Zkus si i ty namalovat svůj obrázek bez použití pastelek. Maluj jen pomocí barviček, které najdeš venku. Uvidíš, že to není nic těžkého. Obrázek nám pak můžeš vyfotit a poslat.

„No to je krásný obrázek. Ty jsi ale šikula,“ ozvalo se najednou človíčkovi za zády. „Uf, to jsem se lekl,“ poplašeně vyjekl človíček a otočil se. Za ním ležela kočka. Pozorovala človíčka svýma velkýma očima a kroutila si vousy.

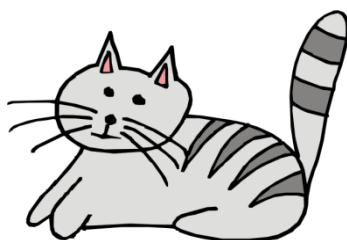
Příběh

A jak vypadala? To záleží na vás. Budete potřebovat čtverec bílého papíru a své ruce. Z papíru si podle návodu níže složete kočku. Tu pak vybarvíte podle vaší fantazie.

„Promiň. To jsem nechtěla. Vyhřívám se tu na sluníčku a celou dobu tě pozoruji, jak tady pobíháš,“ zamňoukala. „A kdo jsi? Ještě jsem tě tady v zahradě neviděla? Jak se jmenuješ?“ ptala se kočka zvědavě. „Já jsem človíček. Probudil jsem se támhle pod tou vysokou tují. A jméno? Asi žádné nemám,“ odpověděl človíček. „Nemáš jméno? To je divné. Tak to bych ti mohla nějaké vymyslet,“ řekla kočka. „To by jsi byla moc hodná. Já bych chtěl mít svoje jméno. Takové, které budu mít rád a bude se ke mně hodit,“ zasnul se človíček. „Tak to si to musím pořádně promyslet. Ale teď už jsem z toho sluníčka celá unavená a chce se mi spát. Přijď zítra, a já ti povím, co jsem vymyslela,“ usmála se na človíčka kočka. Pořádně zívla, zavřela oči a hned usnula.

Človíček popřál kočce dobrou noc a také se vydal domů. S sebou si odnášel krásný obrázek. Už se těšil, jak si ho doma vystaví. A taky se těšil na zítra a na své nové jméno.

Milé děti.

Doufáme, že se vám první příhoda z naší zahrady líbila. V prvním příběhu jsme pro vás nachystali 2 úkoly, jejichž splnění můžete posílat na uvedenou adresu níže k nám na DDM. A které to jsou? Pokud jste namalovaly obrázek přírodninami, můžete nám jeho fotografii poslat. My ze zaslaných obrázků vylosujeme 3 z vás, kteří od nás dostanou malou odměnu. Také můžete kočce pomoci vymyslet jméno pro človíčka. Ze zaslaných jmen vybereme to nejzajímavější. Odměnou pro autora bude, že človíčka jeho jménem pojmenujeme.

Adresa pro posílání úkolů: lenka.pavelcikova@ddmsikula.cz

Obrázky a návrhy na jméno pro človíčka nám **nejpozději do pátku 20. března 2020.**

Další příhody ze zahrady lišky Bystroušky vyjdou v pondělí 23. března 2020.